

Knap 3 uger i Mozambique...

29. juni 2009

– Og mange oplevelser rigere! Vi er simpelthen dumpet ned hos den mest fantastiske familie, der gør alt for, at vi skal have det så godt som muligt. Det er præstefamilien her i området – en "forstad" til Maputo – fra centrum ca 45 min i tætproppet bus; *machibombo* (ca 80 i en 35 personers bus). Familien består af Pastor Jorge, Mamã Maria, fire egne børn og to søskendebørn. Børnene har alle en enorm tålmodighed med os og vores sprog – og elsker at tage os med fx til markedet. Vi skal bo her de første ca tre uger for at lære sprog og kultur – og i hvert fald det med kulturen går fremragende...

Vi har allerede været til tre bryllupper... Til det ene bryllup skulle vi som hædersgæster i kirken holde en lille tale, og vi var selvfølgelig nogle af de meget få ud af ca 150 gæster, der fik en plads ved bordet! Til de to andre spiste vi i "præsteloungen", for her er det normalt, at alle præsterne spiser for sig selv – og der mangler bestemt ikke noget! Det er ikke eneste gang, Lisbet har været eneste kvinde ved bordet...

Menneskerne her i kvarteret har ikke så meget, men en hel enorm gæstfrihed! Vi tror ikke, der er gået en dag, uden at der har været mindst syv til te... Og når vi besøger nogen, kommer de løbende og springende og råber Velkommen! Samtidig får næstekærlighed stor betydning, når man følges med Papá Jorge, og han i *machibombo*, på gaden eller i restauranten velsigner børn og voksne og fortæller til alle, at Gud elsker dem og har forberedt dem en plads i himlen. Han forstår virkelig at sprede glæde og grin i bussen med sine "skøre" prædikener og sange...

I torsdags var vi til dåb på stranden – og tilmed bad Benta os om at være faddere, hvilket betyder ret meget her..! Meningen var, at det skulle ske ved solopgang, men naturligvis skulle vi vente temmelig længe, før alle otte, der skulle døbes, mødte op – og derefter skulle vi vente på en bus, hvor vi alle kunne proppes ind... Men alligevel blev det en hel fantastisk, smuk og højtidelig oplevelse. Om eftermiddagen holdt vi middag for hende her ved familien, som Mamã Maria "hjalp" os med at forberede. Benta er en skøn pige, der har hjulpet Kurt lidt med portugisisk, og det er helt specielt for os nu at være mere end bare venner til hende.

Det er med blandede følelser, at vi nu om kun tre dage skal rejse fra vores dejlige familie. Det har været helt unikt på denne måde at blive en del af en familie, men det bliver nu også skønt at komme ind til byen, hvor der fx findes Internet... Desuden er vi ved at længes efter selv at kunne disponere over vores tid – samt at flytte op i vores dejlige hus i Xai-Xai, som vi var oppe at se i sidste uge... ☺

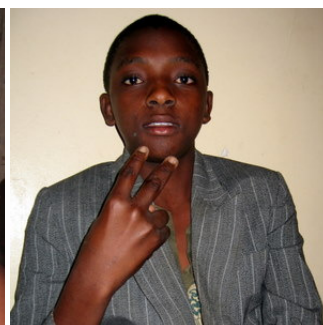
På torsdag skulle vi kunne hente vores opholdstilladelse på udlændingekontoret i Maputo, og vi beder for, at det også er tilfældet, da de har vores pas..! Desuden skal tiden inden Lisbets hjemrejse næste onsdag bruges til at købe bil og mødes med YFC's ledelse og andre, der kan hjælpe os til at kunne realisere landbrugsprojektet. Der er desværre ikke forberedt så meget, som vi regnede med, så vi skal vist starte helt fra begyndelsen... Vi er blevet lidt usikre på vores samarbejdspartnere, men heldigvis har Pastor Jorge mange gode og troværdige kontakter! Og vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at Gud har en plan med WutomiAgri! Der er helt klart brug for dette landbrugsprojekt – det får vi bekræftet igen og igen..!

Lidia, Eva, Lisbet & Victoria

Mamã Maria

Paulo

Zacarias, Kurt & Márcia

Alle de bedste hilsner fra Kurt & Lisbet